

ที่ นศ ๐๐๑๘.๑/ว ๕๒๙๙

ถึง ที่ทำการปกครองอำเภอ ทุกอำเภอ

พร้อมนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอส่งสำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๑๖๔๕๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง หารือเกี่ยวกับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และหารือกรณีการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล มาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอให้อำเภอดาวน์โหลดหนังสือดังกล่าว จาก www.pokkrongnakhon.com มุมหนังสือราชการ (จังหวัด) หน้าเว็บไซต์

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๓๕-๖๑๓๓

ที่ทำการปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขรับ 6241
วันที่ 17 ส.ค. 2560 เวลา ..... น.

ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๑๖๔๖

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดปัตตานี และจังหวัดจันทบุรี)

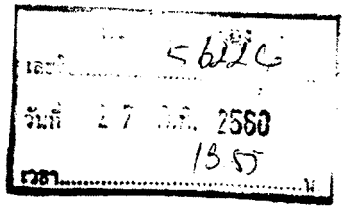
ด้วยจังหวัดปัตตานีหารือเกี่ยวกับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน กรณีนายมะรอนิง จาโก ตำแหน่งกำนันตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ถูกพักหน้าที่เพื่อรอผลการสอบสวน เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ และจังหวัดจันทบุรีหารือกรณีการแต่งตั้งนางสาววราภรณ์ ผดุงศิลป์ ซึ่งมีชื่ออยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง แล้วได้ย้ายชื่อตนออกไปอยู่ท้องที่ หมู่ที่ ๕ นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้างยังไม่ครบสองปี เป็นแพทย์ประจำตำบล

กรมการปกครองขอส่งสำเนาหนังสือสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๕/๒๙๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

กรมการปกครอง
๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐
กรมการปกครอง

สำนักบริหารการปกครองท้องที่
ส่วนบริหารงานกำนันผู้ใหญ่บ้าน
โทร/โทรสาร ๐ ๒๖๒๙ ๘๓๐๖-๑๔ ต่อ ๔๐๓

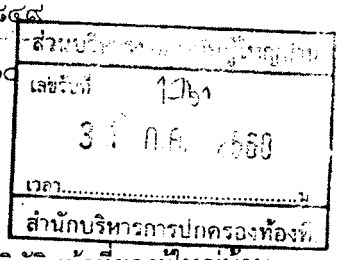

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย สป. กลุ่มงานร่างกฎหมาย โทร. ๐ - ๒๒๒๒-๒๘๙๙

ที่ มท ๐๒๐๘.๕/๒๙๖ **วันที่** ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

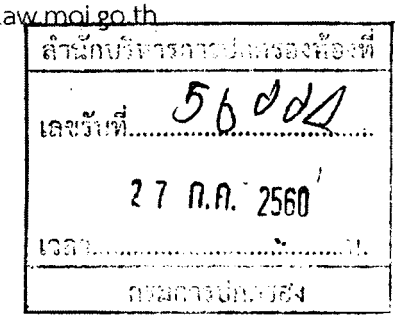

เรื่อง แจ้งผลการตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

ตามที่กรมการปกครองได้เสนอข้อหารือเกี่ยวกับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน กรณีนายมะรอนิง จาโก ตำแหน่งกำนันตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ถูกพักหน้าที่เพื่อรอผลการสอบสวนเนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกรณีกำนันและผู้ใหญ่บ้านในตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จะแต่งตั้งนางสาววราภรณ์ ผดุงศิลป์ เป็นแพทย์ประจำตำบล ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว ในการประชุมครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐ เมื่อวันพุธที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยที่ประชุมมีมติให้กรมการปกครองรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป รายละเอียดปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ที่แนบมาพร้อมนี้ หรือสามารถสืบค้นได้ที่เว็บไซต์ของสำนักกฎหมาย สป. www.law.moi.go.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายยงยุทธ ชื้นประเสริฐ)
กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐
วันพุธที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายสวัสดิ์	ส่งสัมพันธ์	กรรมการ	ทำหน้าที่ประธาน
๒. นายถวิล	โอทอง	กรรมการ	
(แทน) ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สป.			
๓. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ	
๔. ศ. พิเศษ ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	กรรมการ	
๕. ศ. พิเศษ กมลชัย	รัตนสกาววงศ์	กรรมการ	
๖. นายธวัชชัย	ฟักอังกูร	กรรมการ	
๗. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ	
๘. นางสาววัณณนา	บุนนาค	กรรมการ	
๙. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ	
๑๐. นายเอกศักดิ์	ตรีกรุณาสวัสดิ์	กรรมการ	
๑๑. นายนิเวศน์	หาญสมุทร์	กรรมการ	
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.			
๑๒. นายยงยุทธ	ชื่นประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ	
นิติกรชำนาญการพิเศษ	สำนักกฎหมาย สป.		
๑๓. นางสาวสุธาทิพย์	จันทรเจริญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
นิติกรปฏิบัติการ	สำนักกฎหมาย สป.		

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายประยูร	รัตนเสนีย์	ติดราชการ
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านความมั่นคงภายใน		
๒. นายชูเกียรติ	รัตนชัยชาญ	ลาการประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ว่าที่ร้อยตรี นันทน์สถาพร	พลายเถื่อน	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.
๒. นางสาวชุติมณฑน์	บริสุทธิ์	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.
๓. นางสาวฐิตาพร	อุทก	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้แทนกรมการปกครอง

๑. นายเกียรติศักดิ์	หอมเย็นใจ	หัวหน้ากลุ่มงานระเบียบการ
๒. นายพิสุทธิ	ชมดี	หัวหน้าฝ่ายระเบียบการ ๑
๓. นายชวนากร	กันยะมาตร์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๔. นางสาวรัตติกาล	กองทิพย์	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ

ผู้แทนจังหวัดปัตตานี

๑. นายอภิชาติ	เพชรพันธ์	นิติกรชำนาญการ

ผู้แทนจังหวัดจันทบุรี

๑. นายพฤกษา	เกียรติเวช	นิติกรปฏิบัติงาน
๒. นางสาววรวงทิพย์	ขอเยื่องกลาง	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากนายประยูร รัตนเสนีย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน ประธานกรรมการ ติดราชการ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ที่ประชุมจึงมีมติให้นายสวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์ กรรมการ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ข้อหารือการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน กรณีนายมะรอนิง จาโก ตำแหน่งกำนันตำบลตะลุโบะ ถูกพักหน้าที่เพื่อรอผลการสอบสวนจากการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจงว่า จังหวัดปัตตานีขอหารือกรณีนายมะรอนิง จาโก กำนันตำบลตะลุโบะ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ภายหลังได้รับคัดเลือกเป็นกำนัน ตำบลตะลุโบะ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ต่อมาอำเภอเมืองปัตตานี ได้มีคำสั่งพักหน้าที่ตามคำสั่งที่ ๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องพฤติกรรมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ ๔ เดือน ๒๑ วัน ในกรณีนี้นายมะรอนิงฯ ต้องเข้ารับการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ อย่างไร

จังหวัดปัตตานีพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓ กำหนดให้ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป และข้อ ๖ ของระเบียบเดียวกันกำหนดให้มีการประเมินผลผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่ง

ครบสี่ปี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านายมะรอนิงฯ ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลตะลุโบะ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ภายหลังวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ และดำรงตำแหน่งครบสี่ปีนับแต่ได้รับการแต่งตั้ง จึงต้องเข้ารับการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบฯ แม้ภายหลังอำเภอเมืองปัตตานีจะได้มีคำสั่งให้พักหน้าที่กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงปัจจุบัน เนื่องจากระยะเวลาที่ถูกพักหน้าที่นั้น นายมะรอนิงฯ ยังไม่ขาดจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน

๒. นายมะรอนิงฯ มีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ๔ เดือน ๒๑ วัน ซึ่งอาจทำให้ไม่มีผลงานการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ครบหลักเกณฑ์ตามระเบียบฯ จึงขอหารือว่าจะมีแนวทางการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในกรณีนี้อย่างไร

<u>ระเบียบและกฎหมาย</u>

๑. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๑๔ ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๑๑) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งต้องทำอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตาม (๑๑) ต้องกำหนดให้ราษฎรในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านด้วย

ฯลฯ

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๖ ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งครบสี่ปีก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับให้เข้ารับการประเมินผลครั้งแรกภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ส่วนการประเมินผลครั้งถัดไปให้ดำเนินการประเมินผลทุกสี่ปี นับแต่วันที่นายอำเภอประกาศให้ผ่านการประเมินผล

๓. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๔๙/๒๕๕๓ เรื่อง การลงคะแนนคัดเลือกกำนันของผู้ใหญ่บ้านที่ถูกคำสั่งพักหน้าที่

สรุปความว่า “เมื่อผู้ใหญ่บ้านถูกนายอำเภอสั่งพักหน้าที่ ตามมาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เนื่องจากเป็นผู้มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมที่จะอยู่ในตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เพราะถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หากอยู่ในตำแหน่งต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ การสั่งพักหน้าที่จึงมีผลทำให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวและไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านระหว่างการสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือระหว่างถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาได้ แต่ผู้ใหญ่บ้านที่ถูกสั่งพักหน้าที่นี้ยังไม่ขาดจากการเป็นผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด

แต่เมื่อผู้ใหญ่บ้านถูกนายอำเภอสั่งพักหน้าที่ซึ่งมีผลทำให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านในขณะนั้นไม่ได้ ผู้ใหญ่บ้านผู้นั้น จึงไม่สามารถเข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนคัดเลือกกำนันได้

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓ กำหนดให้ระเบียบนี้ใช้บังคับกับผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ และข้อ ๑๖ กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งครบสี่ปีก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้เข้ารับการประเมินผลครั้งแรกภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ คือวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น นายมะรอนิงฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ภายหลังได้รับคัดเลือกเป็นกำนัน ต่อมาได้ถูกสั่งพักหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน จึงต้องเข้ารับการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากได้รับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี ก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับตามข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ โดยไม่จำต้องพิจารณาว่าบุคคลดังกล่าวจะปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลาครบ ๔ ปีหรือไม่ เนื่องจากการที่นายมะรอนิงฯ ถูกนายอำเภอสั่งพักหน้าที่มีผลทำให้นายมะรอนิงฯ พ้นจากตำแหน่งชั่วคราว และไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านระหว่างการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ แต่นายมะรอนิงฯ ยังไม่ขาดจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน ทั้งนี้ เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๔๙/๒๕๕๓

๒. การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้าน นายมะรอนิงฯ ต้องนำผลงานและหลักฐานในการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านจนถึงถูกสั่งพักหน้าที่ ส่งผลงานให้กับคณะกรรมการฯ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอน ตามข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ต่อไป แต่เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เริ่มดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งแรก จึงยังไม่มีแนวทางปฏิบัติมาก่อน และเป็นประเด็นทางข้อกฎหมาย ดังนั้น เพื่อความรอบคอบ และถูกต้อง และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป จึงเห็นควรนำเรื่องดังกล่าวหารือต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้วเห็นว่าตามมาตรา ๑๔ (๑๑) แห่ง พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ กำหนดว่าผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งในกรณีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องทำอย่างน้อยทุก ๕ ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งตามข้อ ๑๖ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปีก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้เข้ารับการประเมินผลครั้งแรกภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านผู้นั้นจะต้องได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ใหญ่บ้านและต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นระยะเวลา ๔ ปีด้วย เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ นายมะรอนิงฯ ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี และเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ นายมะรอนิงฯ ได้รับเลือกจากผู้ใหญ่บ้านในตำบลตะลุโบะให้ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลตะลุโบะ และต่อมานายมะรอนิงฯ ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องพฤติกรรมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อ.เมืองปัตตานี ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้นายมะรอนิงฯ กำนันตำบลตะลุโบะ พักหน้าที่เพื่อรอผลการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นต้นไป นายมะรอนิงฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ใหญ่บ้านแต่มีระยะเวลาในการ

ปฏิบัติงานเพียง ๔ เดือน ๒๑ วัน จึงยังไม่ครบระยะเวลา ๔ ปี ตามข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ดังนั้น นายมะรอนิงฯ จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จะต้องรับการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑๖ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ และเนื่องจากกรมการปกครองขอหารือเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ จึงเห็นควรเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ตรวจพิจารณา

ฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่า ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัย และการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย สำนักงาน ก.พ. ได้วางหลักเกณฑ์การปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้ ดังนี้

๑. สำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๔๑/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ ที่อ้างถึงคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ถือเป็นหลักในการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการว่า กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดควรเร่งรัดทำการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้เรื่องคั่งค้างอยู่เป็นเวลานานนั้น ในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวง ทบวง กรม รายงานไปยัง ก.พ. ปรากฏอยู่เสมอว่าการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการยังมิได้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สาเหตุแห่งความล่าช้าในการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการประการหนึ่งก็คือ ในกรณีที่การกระทำของข้าราชการเข้าลักษณะความผิดทางอาญาด้วย การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยมักจะรอฟังผลการดำเนินการทางคดีอาญาก่อน ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด เพราะถึงแม้เรื่องนั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาลจะมีความเห็นแตกต่างไป ผู้พิจารณาลงโทษทางวินัยก็หาต้องรับผิดแต่อย่างใดไม่ ถ้าการกระทำนั้นได้ทำไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและกระทำไปโดยสุจริต มิได้มุ่งให้เกิดผลเสียหาย ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐานอยู่แล้วหลายเรื่อง ก.พ. จึงลงมติให้เวียนกระทรวง ทบวง กรม ทราบเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

๒. สำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ ตามหนังสือที่สำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ อ้างถึง ก.พ.ได้ลงมติให้ เรียนกระทรวง ทบวง กรม ว่าการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ในกรณีที่การกระทำเข้าลักษณะเป็นความผิดอาญานั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวน พิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวน พิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลทางคดีอาญาให้เรื่องล่าช้านั้น บัดนี้ มีส่วนราชการบางแห่งหารือมาว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งไม่ลงโทษ ข้าราชการผู้ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยไปแล้ว โดยเห็นว่าหลักฐานไม่พอที่จะลงโทษได้ แต่ภายหลังศาลได้พิพากษาลงโทษข้าราชการผู้นั้นในทางอาญาในกรณีที่ต้องหานั้น แต่ให้รอการลงโทษไว้จะปฏิบัติอย่างไร เรื่องนี้ ก.พ.ได้พิจารณาลงมติให้เรียนกระทรวง ทบวง กรม ทราบ เพิ่มเติมว่า มติ ก.พ.ตามนัยหนังสือเวียนดังกล่าว ทั้งคำปรารภและเหตุผลที่ชี้แจงไปมุ่งหมายถึงกรณีที่การสอบสวนมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าข้าราชการพลเรือนผู้ถูกกล่าวหานั้นกระทำผิดวินัยแล้ว ก็ควรจะพิจารณาโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เสร็จสิ้นไปโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย กรณีเช่นนี้ผู้นั้นก็ยังตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่ากรณีมีมลทินมัวหมองไม่ปรากฏชัด มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ ก็ยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลทางคดีอาญาได้ ฉะนั้นในกรณีเช่นนี้จึงสมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา

★ **คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑** ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกรมการปกครอง และผู้แทนจังหวัดปัตตานีแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ กำหนดว่าผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งในกรณีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องทำอย่างน้อยทุก ๕ ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งตามข้อ ๓ ของระเบียบดังกล่าวกำหนดว่า ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป และตามข้อ ๑๖ ของระเบียบเดียวกันกำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งครบสี่ปีก่อนวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยมีผลใช้บังคับ ให้เข้ารับการประเมินผลครั้งแรกภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ จากข้อเท็จจริงนายมะรอนิงฯ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ และถูกสั่งพักหน้าที่เพื่อรอผลการสอบสวน เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และผู้แทนจังหวัดปัตตานีชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันการดำเนินคดีอาญาในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ส่วนกรณีการดำเนินการทางวินัยอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ถึงขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น เมื่อนายมะรอนิงฯ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงแม้ในระหว่างนั้นนายมะรอนิงฯ จะถูกสั่งพักหน้าที่ แต่ก็มิได้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงต้องนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านของนายมะรอนิงฯ โดยต่อเนื่อง ตั้งแต่วันที่ได้รับการรับเลือกเป็นผู้ใหญ่ (วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔) จนถึงวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ใช้บังคับ (วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙) รวมเป็นระยะเวลาเกินกว่าสี่ปี จึงเข้าหลักเกณฑ์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓ และข้อ ๑๖ ที่จะต้องเข้ารับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน สำหรับวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านนั้น ก็ต้องดำเนินการตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนด

มติที่ประชุม ให้กรมการปกครองรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ข้อหารือกรณีกำนันและผู้ใหญ่บ้านในตำบลท่าช้าง แต่งตั้งนางสาววราภรณ์ ผดุงศิลป์ เป็นแพทย์ประจำตำบล

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจงว่า จังหวัดจันทบุรีได้รับข้อหารือจากอำเภอเมืองจันทบุรี กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลท่าช้าง จะเสนอชื่อนางสาววราภรณ์ ผดุงศิลป์ อายุ ๔๐ ปี สัญชาติไทย และมีความรู้ในวิชาแพทย์ (เคยเป็น อสม.) ให้เป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้าง บุคคลดังกล่าวเคยมีชื่ออยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง บ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี แต่ได้แจ้งย้ายชื่อตนออกไปอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ส่งผลให้การเข้ามาอยู่ในท้องที่ หมู่ที่ ๕ นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง ยังไม่ครบ ๒ ปี จึงมีประเด็นหารือว่า

๑. หากนางสาววราภรณ์ฯ ยังคงมีชื่อในบ้านหลังเดิมซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง จะสามารถแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลได้หรือไม่

๒. กรณีที่นางสาววราภรณ์ฯ ย้ายออกจากบ้านหลังเดิมและย้ายเข้าบ้านหลังใหม่ในท้องที่ หมู่ที่ ๕ นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง จำเป็นต้องย้ายเข้ามาครบ ๒ ปี ก่อนหรือไม่ จึงจะสามารถแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลได้

จังหวัดจันทบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตำบลท่าช้าง มีพื้นที่ปกครองทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน แต่เป็นเขตเทศบาลเมืองท่าช้างเพียง ๖ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๙ เต็มพื้นที่ และ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๘ บางส่วน เขตปกครองของเทศบาลเมืองท่าช้างจึงไม่ครอบคลุมทั้งตำบล เมื่อตำบลท่าช้างยังมีพื้นที่นอกเขตเทศบาล ตำแหน่งแพทย์ประจำตำบลจึงยังไม่ถูกยกเลิก ตามนัยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดมิให้มีการแต่งตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน เฉพาะในเขตเทศบาล อนึ่ง สุขาภิบาลท่าช้างเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองท่าช้าง เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐

กรณีหารือประเด็นที่ ๑ หากนางสาววราภรณ์ฯ ยังคงมีชื่ออยู่ในบ้านหลังเดิมแม้จะอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง ก็ต้องถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในตำบลท่าช้าง ตามมาตรา ๔๖ เมื่อบุคคลดังกล่าวมีสัญชาติไทย มีความรู้ในวิชาแพทย์ หากไม่มีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ในอนุมาตราอื่นที่นำมาใช้บังคับได้ ก็สามารถแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้างได้

กรณีหารือในประเด็นที่ ๒ เมื่อไม่อาจนำคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับการมีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีมาใช้บังคับกับแพทย์ประจำตำบลได้ แม้นางสาววราภรณ์ฯ จะย้ายชื่อเข้ามาใน หมู่ที่ ๕ นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง ไม่ถึง ๒ ปี ก็สามารถแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้าง ได้

<u>ข้อกฎหมาย</u>

๑. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๑๒ ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกและเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน

มาตรา ๑๔ ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒...

ฯลฯ

มาตรา ๓๑ กำนันต้องออกจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อต้องออกจากผู้ใหญ่บ้าน

ฯลฯ

มาตรา ๔๕ ในตำบลหนึ่งให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านประชุมพร้อมกันเลือกผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์เป็นแพทย์ประจำตำบลคนหนึ่งสำหรับจัดการป้องกันความไข้เจ็บของราษฎรในตำบลนั้น

มาตรา ๔๖ การแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทย และต้องแต่งตั้งจากผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เว้นแต่ผู้ที่เป็นแพทย์ประจำตำบลที่ใกล้เคียงกันอยู่แล้วและยอมกระทำการรวมเป็นสองตำบล ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรก็แต่งตั้งได้

มาตรา ๔๗ เหตุที่แพทย์ประจำตำบลจะต้องออกจากตำแหน่งนั้น เหมือนกับเหตุที่กำนันจะต้องออกจากตำแหน่งทุกประการ

ฯลฯ

๒. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๓ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือครบวาระแต่ไม่เกินห้าปี และมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่บัญญัติถึงการแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตเทศบาลนั้น

ฯลฯ

๓. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๕ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นใดเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนครแล้ว ห้ามมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่บัญญัติถึงการแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในท้องถิ่นนั้น และให้บรรดาบุคคลที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่เฉพาะในเขตท้องถิ่นนั้น

ฯลฯ

๔. ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) เลขเสร็จที่ ๖๕๙/๒๕๔๒ เรื่องการเลือกกำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความเห็นไว้ว่า

"ในกรณีที่ตำบลซึ่งมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาลและตำแหน่งกำนันว่างลง ถ้ากำนันผู้นั้นเป็นผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านในเขตเทศบาล ราษฎรที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นก็จะไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านและกำนันอีก แต่ถ้ากำนันเป็นผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาล ราษฎรที่อยู่ในหมู่บ้านดังกล่าว ก็มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านและกำนันได้

สำหรับกรณีที่หมู่บ้านมีพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดอยู่ในเขตเทศบาลก็คงเป็นไปตามหลักเดียวกับที่กล่าวมาข้างต้น กล่าวคือ เมื่อตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านว่างลงหรือพ้นกำหนดห้าปีดังกล่าวแล้วสิทธิของราษฎรในเขตพื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาลก็จะไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านอีก ส่วนราษฎรในเขตพื้นที่ของหมู่บ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาลย่อมมีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านตามปกติ เว้นแต่พื้นที่ที่เหลืออยู่นั้นไม่เข้าองค์ประกอบที่จะเป็นหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งกรณีนี้อาจจะต้องพิจารณารวมกับหมู่บ้านอื่นเพื่อแก้ปัญหาต่อไป"

๕. หนังสือสำนักงานผู้เชี่ยวชาญกฎหมายกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๖/๗๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ กรณีตอบข้อหารือเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า

"เมื่อราษฎรที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ดังนั้นก็ย่อมไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านด้วย เพราะหากจะให้ราษฎรดังกล่าวมีสิทธิสมัครรับเลือก

เป็นผู้ใหญ่บ้านแต่ไม่มีสิทธิเลือกก็จะเป็นการขัดต่อหลักความสมเหตุสมผลของเรื่อง และเกิดความลักลั่นไม่เหมาะสมแก่กรณี... จึงเห็นว่าการที่ผู้นี้จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่จำเป็นต้องย้ายออกจากพื้นที่ของหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลจนครบกำหนด ๒ ปี จนถึงวันเลือก เพราะผู้นี้ได้ย้ายชื่อไปอยู่ในทะเบียนบ้านภายในหมู่บ้านเดียวกันและอยู่อาศัยในหมู่บ้านที่จะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านมาโดยตลอด จึงเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี จนถึงวันเลือกตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗"

๖. หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๕๓๔๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า

"เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะท้องถิ่นใดเป็นเทศบาลแล้ว ราษฎรในเขตพื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาลก็จะไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านได้อีก แต่คณะกรรมการกฤษฎีกามิได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสิทธิในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านของราษฎรที่อยู่ในเขตเทศบาล อย่างไรก็ตาม กรมการปกครองเห็นว่า เมื่อราษฎรที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ก็ย่อมไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านด้วย เพราะหากจะให้ราษฎรดังกล่าวมีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่ไม่มีสิทธิเลือก จะเป็นการขัดต่อหลักความสมเหตุสมผล และเกิดความลักลั่นไม่เหมาะสมแก่กรณี... ดังนั้น การที่จังหวัดเห็นว่า นายธานินทร์ฯ ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงถูกต้องแล้ว

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ในหมู่บ้านที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาลไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น จึงต้องถือปฏิบัติตามบทบัญญัติกรณีการเลือกผู้ใหญ่บ้านตามปกติ และการที่มาตรา ๑๒ (๓) กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านที่จะทำการเลือกผู้ใหญ่บ้าน เพื่อให้ผู้สมัครมีความรักผูกพันในหมู่บ้านของตน และเพื่อขจัดปัญหาการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้านว่าผู้สมัครไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในหมู่บ้านนั้น และเนื่องจากกรณีตามข้อหารือไม่ปรากฏว่า นายธานินทร์ฯ มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และมีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านอื่น กรมการปกครองจึงเห็นว่า นายธานินทร์ฯ ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่จำต้องย้ายออกจากพื้นที่ของหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลจนครบ ๒ ปี จนถึงวันเลือกเพราะนายธานินทร์ฯ อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ ในเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ ซึ่งเป็นหมู่เดียวกับหมู่ที่จะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านมาโดยตลอด โดยหากนายธานินทร์ฯ ย้ายภูมิลำเนาและชื่อในทะเบียนบ้านออกไปอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ นอกเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ เมื่อนับระยะเวลาที่อยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ ทั้งที่อยู่ในเขตและนอกเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ รวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จนถึงวันเลือกแล้ว ก็ถือว่านายธานินทร์ฯ มีคุณสมบัติที่จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังนั้น หากนายธานินทร์ฯ ย้ายที่อยู่ออกจากพื้นที่หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ ที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ ไปมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้าน ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ ตำบลสัตหีบ ที่เหลือซึ่งมีองค์ประกอบที่จะเป็นหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่อยู่นอกเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ จึงจะมีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน"

๗. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๐๙/ว ๒๕๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๐ ได้ให้ความเห็นไว้ว่า

"ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้กำหนดเหตุที่แพทย์ประจำตำบลจะต้องออกจากตำแหน่งนั้น เหมือนกับเหตุที่กำนันจะต้องออกจากตำแหน่ง และมาตรา ๓๑ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเหตุที่กำนันจะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อต้องออกจากผู้ใหญ่บ้านด้วย และมาตรา ๑๔ ได้กำหนดเหตุที่ผู้ใหญ่บ้านจะต้องออกจากตำแหน่งไว้หลายประการ โดยเฉพาะขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ ซึ่งได้แก่คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้น ในการเลือกหรือแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และจังหวัดจะต้องนำกฎหมายมาตราดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาโดยอนุโลมด้วย เพื่อมิให้บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลจะต้องออกจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๔๗ ดังกล่าวแล้ว"

กรมการปกครองพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

กรณีหารือประเด็นที่ ๑ เห็นว่า เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มีข้อความที่เหมือนกันในส่วนที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตเทศบาล การใช้และการตีความข้อความดังกล่าว จึงต้องเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่ได้มีการยกฐานะท้องถิ่นใดเป็นเทศบาลแล้ว ราษฎรที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาลก็จะไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านได้อีก ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) เลขเสร็จที่ ๖๕๙/๒๕๔๒ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกามิได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสิทธิในการสมัครรับเลือกเป็น ผู้ใหญ่บ้านและคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นแพทย์ประจำตำบลของราษฎรที่อยู่ในเขตเทศบาลไว้ อย่างไรก็ตามเห็นว่า เมื่อราษฎรที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลไม่มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ดังนั้น ก็ย่อมไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๕๓๔๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และราษฎรดังกล่าวก็ย่อมเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลได้ เพราะคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบล ให้นำคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้านมาใช้ประกอบการพิจารณาในการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงตามความนัยหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๐๙/ว ๒๕๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๐ ดังนั้น หากนางสาววราภรณ์ฯ ยังคงมีชื่อในบ้านหลังเดิมซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง ก็จะไม่สามารถแต่งตั้งนางสาววราภรณ์ฯ เป็นแพทย์ประจำตำบลได้

กรณีหารือประเด็นที่ ๒ เห็นว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มิได้กำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นแพทย์ประจำตำบลในตำบลที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาลเมืองและนอกเขตเทศบาลไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น จึงต้องถือปฏิบัติตามบทบัญญัติกรณีการคัดเลือกแพทย์ประจำตำบลตามปกติ และการที่มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ได้กำหนดให้ต้องแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลจากผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เพื่อให้แพทย์ประจำตำบลมีความรักความผูกพันในตำบลของตน และเพื่อขจัดปัญหาการร้องเรียนเกี่ยวกับการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลว่าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น และเนื่องจากกรณีตามข้อหารือไม่ปรากฏว่านางสาววราภรณ์ฯ มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในตำบลอื่น จึงเห็นว่านางสาววราภรณ์ฯ เป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้าง โดยไม่จำเป็นต้องย้ายออกจากพื้นที่ตำบลที่อยู่ในเขตเทศบาลจนครบกำหนด ๒ ปี จนถึงวันเลือก เพราะนางสาววราภรณ์ฯ อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง และเป็นตำบลเดียวกันกับที่จะแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลมาโดยตลอด โดยหากนางสาววราภรณ์ฯ ย้ายภูมิลำเนาหรือทะเบียนบ้านออกไป

อยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าช้าง นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง เมื่อนับระยะเวลาที่อยู่ในตำบลท่าช้างทั้งที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลของนางสาววราภรณ์ฯ รวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จนถึงวันเลือก ก็ถือว่านางสาววราภรณ์ฯ มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้างได้ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงตามความนัยหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๕๓๔๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาการตีความในข้อกฎหมายที่เป็นสาระสำคัญ อาจมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคล เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการเป็นไปอย่างรอบคอบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป เห็นควรนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาว่าความเห็นของกรมการปกครองถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

สำนักกฎหมาย.สป. พิจารณาแล้วเห็นว่าตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่บัญญัติถึงการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลในเขตเทศบาลนั้น จากบทบัญญัตินี้ เทศบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะมาจากสุขาภิบาล จึงไม่นำเรื่องการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่มาใช้บังคับ ส่วนมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ กำหนดว่าในตำบลหนึ่งให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านประชุมพร้อมกันเลือกผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์ เป็นแพทย์ประจำตำบลคนหนึ่ง สำหรับจัดการป้องกันความไข้เจ็บของราษฎรในตำบลนั้น และตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดว่าการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล ให้ข้าหลวงประจำจังหวัด แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทย และต้องแต่งตั้งจากผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เว้นแต่ผู้ที่เป็นแพทย์ประจำตำบลที่ใกล้เคียงกันอยู่แล้ว และยอมกระทำการรวมเป็นสองตำบล ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรก็แต่งตั้งได้ จากบทบัญญัติดังกล่าว แพทย์ประจำตำบลต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์ เป็นผู้มีสัญชาติไทย และมีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เพื่อให้มีความผูกพันกับตำบลนั้นๆ หรือในกรณีที่รวมเป็นสองตำบล เมื่อเห็นสมควรข้าหลวงประจำจังหวัดจะแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลที่ใกล้เคียงเป็นแพทย์ประจำตำบลนั้นก็ได้ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาววราภรณ์ฯ เคยอาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง ต่อมาได้ย้ายไปอยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าช้าง ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ตำบลเดียวกันมาโดยตลอด จึงถือได้ว่า นางสาววราภรณ์ฯ มีถิ่นที่อยู่ในตำบลท่าช้าง และปัจจุบันนางสาววราภรณ์ฯ ได้ย้ายมาอยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ต. ท่าช้าง ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้างแล้ว จึงอยู่ในเงื่อนไขที่จะได้รับเลือกเป็นแพทย์ประจำตำบลท่าช้างได้ ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ และไม่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลฯ

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกรมการปกครอง และผู้แทนจังหวัดจันทบุรีแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่านางสาววราภรณ์ฯ เดิมอาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง (ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง) ต่อมาได้ย้ายไปอยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าช้าง (นอกเขตเทศบาลเมืองท่าช้างยังไม่ครบ ๒ ปี) การนับระยะเวลาการมีภูมิลำเนาของนางสาววราภรณ์ฯ เพื่อที่จะแต่งตั้งเป็นแพทย์ประจำตำบลจะนับจากการอาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ใด ซึ่งตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่บัญญัติถึงการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลในเขตเทศบาลนั้น จากบทบัญญัตินี้จะเห็นได้ว่าเทศบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะมาจากสุขาภิบาลมิให้นำเรื่องการแต่งตั้งแพทย์

ประจำตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่มาใช้บังคับ และตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ กำหนดว่าในตำบลหนึ่ง ให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านประชุมพร้อมกันเลือกผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์ เป็นแพทย์ประจำตำบลคนหนึ่ง สำหรับจัดการป้องกันความไข้เจ็บของราษฎรในตำบลนั้น และตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่าการแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล ให้ข้าหลวงประจำจังหวัด แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทย และต้องแต่งตั้งจากผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เว้นแต่ผู้ที่เป็นแพทย์ประจำตำบลที่ใกล้เคียงกันอยู่แล้ว และยอมกระทำการรวมเป็นสองตำบล ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรก็แต่งตั้งได้ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านของตำบลนั้นประชุมเพื่อเลือกผู้ที่มีความรู้ในวิชาแพทย์ เป็นแพทย์ประจำตำบลคนหนึ่ง โดยจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยและมีถิ่นที่อยู่ในตำบลนั้น เพื่อให้มีความผูกพันกับตำบลนั้นๆ หรือในกรณีที่ข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งแพทย์ประจำตำบลที่ใกล้เคียงเป็นแพทย์ประจำตำบลนั้นก็ได้ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านางสาววราภรณ์ฯ เคยอาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง ต่อมาได้ย้ายไปอยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๒๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าช้าง ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ตำบลเดียวกันมาโดยตลอด จึงถือได้ว่านางสาววราภรณ์ฯ มีถิ่นที่อยู่ในตำบลท่าช้างตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ตั้งแต่อยู่อาศัยในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๒/๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าช้าง เป็นต้นมา

มติที่ประชุม ให้กรมการปกครองรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

- ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ น.

สุทธิพย์ จันทรเจริญ
(นางสาวสุธาทิพย์ จันทรเจริญ)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ
ผู้จดรายงานการประชุม

(นายยงยุทธ ชื้นประเสริฐ)
กรรมการและเลขานุการฯ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม